

OZNAMIĆ (2) *vb pf*

Teksty nie oznaczają pochyleń; o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

inf oznamić (1). ◇ fut 1 sg oznamię (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Uczynić znanym; 'rozślawić (z czes. oznámiti) [kogo komu] (2) :

Zwrot: »światu oznamić«: (1): á iakósz przypisowac to mami inżzem nowżzem Krolom pozefciu potumłtwa iego abi oni nas dopiero fwiatu oznamic mieli tzitaicie Historia oziwocie tegoż Iagiela PaprUp C2.

Szereg: »opowiedzieć a oznamić« (1): a tho czofzbykolwye [...] myalo bycz ku skodzye, ze tho yego krolyewłkyey myłofczy radam albo y vrządnykom [...] opowyem a ofznamya MetrKor 37/2.

Synonimy: opowiedzieć, rozślawić.

Formacje współrdzenne cf 1. ZNAĆ.

*Cf **OZNAJMIĆ**, OZNAMIENIE, [**OZNAMION**]*

AW